

Ženy v Kvenu

Kven je drsná, divoká, nespoutaná a zároveň až čarovně krásná země. Charakter krajiny se promítá i do povahy jejích obyvatel. Pokud bychom měli charakterizovat zdejší ženy ve třech slovech, tak bychom museli říct, že jsou silné, sebevědomé a nezávislé.

Způsob života ženy a její postavení ve společnosti v Kvenu se liší od způsobu žití na jihu kontinentu. Ženy a muži si jsou zde ve všem rovni. Stejně jako muž, může i žena vyrážet na lov do rozsáhlých hvozdů, může dědit majetek a může se stát náčelnicí kmene či válečnicí.

Kveňané dobře vědí, že kmen je tak silný jako jeho nejslabší článek. V tak nehostinném prostředí jakým je Kven není místo pro nikoho, kdo se o sebe sám nedokáže postarat. Proto jsou chlápci i děvčata vychováváni dost podobně. Všichni se musí umět vyznat v lese. Poznat, které plodiny jsou jedlé, které jsou jedovaté a které léčivé. Správně nastrožit past umí, s trochou nadsázky, i batole. Stopování, lov a boj se děti začínají učit, jakmile se naučí chodit a udrží zbraň v ruce.

O domácnost se u Kvenů starají především staří, děti, těhotné a kojící ženy. Přece jenom, role matky je nezastupitelná. Ve chvílích, kdy žena zůstává doma, muž obstarává potravu. To ale neznamená, že by žena seděla se založenýma rukama. Správná žena dokáže zastat veškerou práci v domácnosti - od vaření a praní, po štípání dřeva. A pokud by snad na dvorku potkala medvěda... nu, tak rodina získá stylovou předložku před krb.

Nově příchozí rytíři si s sebou přináší zvyky svých zemí, včetně galantnosti k dámám. Občas s nimi místní ženy hrají tuto komedii "na křehkou ženu a silného muže" a nechají jižany odříti těžkou a nepříjemnou prací, případně některým dívkám vyhovuje se nechat obskakovat a opečovávat. Ale to jen do té doby, než rytíř začne ženě vysvětlovat, jak se má či nemá správná dáma chovat. V tu chvíli hra končí a žena rytíře vykáže do patřičných míst.